

Karl-Erik Welin var en förgrundsfigur i det avantgardistiska musiksvrige på 1960- och 70-talet. Karl-Erik har personligen haft ett stort inflytande genom sitt mentorskap både till Lars Jergen Olson och Erland Hildén! Detta cellostycke är komponerat i seriell 12-ton av Karl-Erik under sin studietid i Stockholm och är skrivet till kvällens cellist Göran Holmstrand!

Sven-Erik Bäck i sin tur var mentor till Karl-Erik Welin! Bäck var tveklöst en av sin tids främsta tonsättare.

Sixten Eckerberg var en mycket känd musikprofil här i Göteborg som chefsdirigent för Göteborgs radioorkester (föregångaren till Göteborgssymfonikerna), samt Göteborgs orkesterförening. Var dirigent, pianist och tonsättare

Lars Jergen Olson är uppväxt i Kristinehamn i värmland i en konstnärssläkt (både Lars pappa Bengt Olson, verksam i Paris och Lars farfar var erkänd konstnär) men Lars valde musikens bana istället. Lars var verksam här i Göteborg som körledare på 80-talet men bor numera i Stockholm. Han komponerar flitigt och håller på med en CD-serie med egna verk.

KONSERT I ÖRGRYTE NYA KYRKA SÖNDAG 8 NOVEMBER 2009 SVENSK MUSIK

PROGRAM:

Karl-Erik Welin (1934-1992)
"Serievariationer för solovioloncell" (1960)

Sven-Erik Bäck (1919-1994)
"Såsom hjorten trängtar"
Sats 1 ur Flöjtsonat

Lars Jergen Olson (f 1958)
"Reminiscense" Op 5

Sixten Eckerberg (1909-1991)
"Moderato"
"Tempo di menuetto"
Sats 1 och 2 ur Duo för flöjt och cello

Lars Jergen Olson (f 1958)
"Requiem" Op 32
Se satser och texter nästa sida

Kollekt upptages vid utgången till musiken i Örgryte nya kyrka

Medverkande: Sångsolist **Malin Eklöf**
Örgryte kyrkokör
Flöjtisten **Anne Elkjær**
Violinisten **Pernilla Berg**
Cellisten **Göran Holmstrand**
Organisten och pianisten **Erland Hildén**

REQUIEM Op. 32 av Lars Jergen Olson

- **PRELUDIUM** Instrumentalt
- **INTROITUS**
Herre, giv dem den eviga friden,
och det eviga ljuset lyse dem!
Dig prisar min lovsång, Gud, i Sion,
dig tillbeder man i Jerusalem.
Hör min bön. Till dig flyr allt kött!
Herre, giv dem den eviga friden,
och det eviga ljuset lyse dem!
- **DIES IRAE**
Vredens stora dag är nära,
elden då skall allt förtära;
så var siarsångens lära.
Hela världen, skräckbetagen,
skåda skall de stränga dragen
av sin domare den dagen.
- **TUBA MIRUM**
Domsbasuner mäktigt skalla,
och ur jordens gravar alla
mänskor fram för tronen kalla.
Döden själv skall häpen vara,
när, att inför domen svara,
sig de döda uppenbara.
Boken öppnas: där står skrivet
vad av alla är bedrivet
i det flydda jordelivet.
Uppenbart blir allt, som gömdes,
åter framlagt allt, som gömdes,
avdömt allt som förr ej dömdes.
Vad skall då jag arme svara?
Vem skall där min själ försvara?
Knappt den rene trygg kan vara.
- **REX TREMENDAE**
Konung, som kan alla fälla,
nåd för rätt du låter gälla.
Fräls mig, du all godhets källa.
- **RECORDARE**
Milde Jesus, minns för mina synder gick du till din pina;
skjut ej bort mig från de dina.
Trött du vandrat vägar vida
korsets kamp för mig att strida,
att jag skulle nåd förbida.
Du som hämnar kränkta lagen,
låt min skuld från mig bli tagen,
innan domens stund är slagen.
Skuldförtyngd jag faller neder,
rodnad på min kind sig breder.
Fräls den ångrande, som beder.
När du synderskan benådar
och till rövarn huldrikt skådar,
tröst och hopp du mig ock bådar.
Ej min bön är värd att höras,
låt ditt hjärta ändå röras,
ej i lågor mig förgöras.
Låt bland fåren mig få bida,
icke getters öde lida:
ställ mig på din högra sida.
- **CONFUTATIS**
Döm mig ej att från dig fara,
kalla mig av nåd att vara
bland de evigt frälstas skara.
Djupt i stoftet böjd jag vänder
mig till dig med knäppta händer,
att ett saligt slut du sänder.

• **LACRYMOSA**

Vredens dag, du underbara,
då envar för dom skall svara!
Vem skall rädda då oss arma?
Gud allsmäktig, dig förbarma!
Jesu Krist, dig till oss vänd
och din frid oss allom sänd!

• **DOMINE JESU**

Herre Jesus Kristus! Årans konung!
Fräls oss trogna själar
från helvetets straff och avgrundens djup.
Fräls dem ur lejonens mun,
att helvetet icke uppslukar dem,
att de icke hemfalla åt mörkret!
Sänd din heliga Michael att han må leda dem
till det eviga ljuset som du fordom lovade
Abraham och hans säd.

• **HOSTIAS**

Offer och lovsång bringa vi dig, Herre.
Upptag dem för de heligas skull,
vars minne vi idag fira.
Låt dem gå från död till liv, Herre,
som du fordom lovade Abraham och hans säd.

• **SANCTUS**

Helig, helig, helig är Herrens Gud Sebaot.
Himlarna och jorden är fulla av din härlighet.
Hosianna i höjden.

• **BENEDICTUS**

Välsignad vare han som kommer i Herrens namn.
Hosianna i höjden.

• **PIE JESU**

Milde Herre Jesus, giv dem evig frid.

• **AGNUS DEI**

Guds lamm, som borttager världens synder,
giv dem evig frid.

• **LUX AETERNA**

Det eviga ljuset lyse dem, Herre,
med dina heliga i evighet,
ty du är nådig, Herre,
giv dem den eviga friden,
det eviga ljuset lyse dem.

• **LIBERAME**

Fräls mig, Herre från den eviga döden
på din vredes dag,
då himmel och jord skola bäva,
då du kommer att döma världen med eld.
Med fruktan och bävan bidar jag räkenskaper
och den tillkommande vreden,
då himmel och jord skola bäva.
Vredens dag, fasans dag,
full av kval och jämmer,
stora, bittra dag, då du kommer att döma
världen med eld.
Herre, giv dem den eviga friden,
det eviga ljuset lyse dem.

• **REKVIEM - Med text av Ebba Lindqvist**

Denna blomma vill jag sända dig.
Vit som alabaster, bländande,
skall den brista ut i mörkret nära dig.
Du skall sträcka dina händer efter den,
känna doften ifrån kalken genomströmma dig,
blad för blad som för vinden flämtande.
Trasig ligger blomman nu vid mina fötter.
Men jag vet, att den var nära dig.

Och denna blomma skall förgås,
som ligger kastad för vinden nu.
Den vilar med röda strimmor ristade i kalken,
så mejslat skön, och skulle den bestå i evighet.
Men denna blomma skall förgås,
och trastens sång skall tystna
och återvända om igen med nya blommor,
vad hjälper det dig, blad som nu förmultnar?
Och varje eld skall brinna,
och ingenting blir kvar, och lidelsen skall slockna.
Och denna blomma skall förgås, så vit, så vacker,
och doften, som fyller sommarkvällen,
skall förintas, och allt är likadant,
och fylld till randen är månens gula skål,
där mörkret sakta sjunker.

Vad har ditt liv att äga?
Vad har ditt liv att mista?
Av ben och hud, materia, som snart förgår,
är denna kropp,
och tystare än vågornas är människohjärtats slag.
Vem hör dem nu i natten?

Så snart det kommit säkert bud,
sändes det ständigt någon ny
i livets vita forskarskrud
att söka under mull och dy,
att söka ensam, blind och stum en väg,
som ännu ingen vet
vart hän den bär:
om till förintelse det är
eller till salighet förmer än den,
som stundom bjuds
i människohjärtats egna rum.

Det träd, som växer utanför, hur länge det består,
och klippan, som skall samla sol i tusen sinom tusen år,

och havet, det gränslösa,
som slår och slår,
hur länge, å hur länge allt består,
finns ändå mer av evighet
hos denna kropp som snart förgår.

• **IN PARADISUM**

Må änglarna möta dig i paradiset,
må martyrerna möta dig vid din ankomst
och föra dig till den heliga staden Jerusalem.
Där må änglakören möta dig
och må du där tillsammans med Lazarus,
en gång tiggare.
Må änglarna möta dig i paradiset,
må martyrerna möta dig vid din ankomst
och föra dig till den heliga staden Jerusalem.
Där må änglakören möta dig
och må du där tillsammans med Lazarus,
en gång tiggare,
få vila i evig frid.

• **AMEN**
Amen.

• **POSTLUDIUM** Instrumentalt